

קריאת המגילה בצבור ולפני יחידים

שוע"ר סי' נט

ד ברכות אלו של קריאת שמע הש"ץ מוציא את הרבים ידי חובתן אפילו מי שהוא בקי ואינן דומות לתפלה שאין הש"ץ מוציא אלא מי שאינו בקי ... ומכל מקום אינו מוציא אלא ש"ץ את הצבור דהיינו כשיש שם ט' השומעים ועונין אמן אבל כשאין ט' שומעין יחיד הוא. ואין יחיד מוציא את היחיד אפילו מי שאינו בקי.

שוע"ר סי' סא

כה אינו יוצא בשמיעה אלא כשטי' שומעין מאחד המכווין להוציאם כמו שנתבאר בסי' נ"ט.

שוע"ר סי' קד

ה אפילו לענות קדיש וברכו וקדושה לא יפסיק בתפלת י"ח, אלא ישתוק ויכוין למה שאומר הש"ץ, ויהיה כעונה בפיו, ששומע כעונה בכל מקום.

שוע"ר סי' קכד

א לאחר שסיימו הצבור תפלתם יחזור ש"ץ התפלה בקול רם שאם יש מי שאינו יודע להתפלל ישמע כל התפלה מהש"ץ ויוצא אבל הבקי אינו יוצא ידי חובתו בתפלת ש"ץ. ואפילו מי שאינו בקי אינו יוצא אלא בצבור דהיינו שטי' יהיו שומעין.

שוע"ר סי' ריג

ד אין אדם יוצא ידי חובתו בשמיעת הברכה אפילו ענה אמן אלא א"כ שמעה מתחילתה ועד סופה ונתכוין לצאת בה ידי חובתו והמברך נתכוין להוציא. ואז יוצא ידי חובתו בדיעבד אפילו לא ענה אמן.

ו בברכות המצות כשכולם מקיימים המצוה ביחד כגון שמיעת קול שופר או מגילה, מצוה שאחד מברך לכולם ... אבל אם רצו לקיים כל אחד המצוה בפני עצמו ולברך לעצמן הרשות בידם כגון שיקרא כל אחד המגילה לעצמו אם אין שם עשרה או שיתקע לעצמו ומכל מקום טוב שיקרא אחד לכולם לקיים ברב עם הדרת מלך.

שוע"ר סי' תעט

ז אבל יכול ליתן רשות לאשתו לומר הודו ויאמר נא והוא יענה אחריה הודו ויצא ידי חובתו במה ששומע ממנה יאמר נא ויאמרו נא וגו' שאף שהנשים פטורות מכל הלל כמו שנתבאר בסי' תכ"ב בהלל זה חייבות ואין שום חילוק ביניהן לאנשים בכל מה שנוהג בלילה זה כמו שנתבאר בסימן תע"ב.

שוע"ר סי' תפד

ג ואח"כ אומר לפניהם מה נשתנה וכל ההגדה ... ואח"כ הלל.

שוע"ר סי' תפט

א אם הוא בעצמו שמע הספירה מפי חברו אם נתכוין לצאת ידי חובתו בשמיעה זו וגם חברו המשמיע נתכוין להוציא יצא ידי חובתו מן התורה שהשומע הוא כאומר והוא ששמע מפי המחויב במצוה זו. ויש חולקין על זה ואומרים שצריך שתהא ספירה לכל אחד ואחד ממש שכל אחד יספור בעצמו, ויש לחוש לדבריהם לכתחלה שלא לסמוך על שמיעת הספירה מהש"ץ.

שו"ע סי' תרפט

ב הג"ה ויש אומרים אם האשה קוראה לעצמה מברכת לשמוע מגילה, שאינה חייבת בקריאה.

ה מקום שאין מנין אם אחד יודע והאחרים אינם יודעים אחד פוטר את כולם ואם כולם יודעים כל אחד קורא לעצמו.

מ"א שם

י קורא לעצמו, משמע דסבירא ליה דאין היחיד מוציא חברו אלא בעשרה ... כמו תפלה דבעי עשרה, אבל ברבינו ירוחם נתיב י"ג משמע דאפילו יחיד מוציא חברו במגילה אע"פ שהוא בקי ... ואם כן עדיף שיקרא אחד לכולן משום ברוב עם הדרת מלך.

פסקי הסודר סדר קריאת מגילה

כשקורין המגלה בצבור מברכין לאחריה ברכה זו [ברוך כו' הרב את ריבנו וכו'] אבל לא ביחיד.